

Bežične i mobilne mreže

Osnovni elementi jedne bežične mreže prikazani su na slici 1. Njihove funkcije i uloge u okviru mreže su sledeći: • bežični host-ovi - kao i kod ožičenih mreža, host-ovi su krajnji uređaji koji izvršavaju aplikaciju. Bežični host-ovi mogu biti laptopovi, palmtop-ovi, PDA-ovi, telefoni, ili desktop računari. Sami po sebi host-ovi mogu, ali i ne moraju biti mobilni • bežični putevi – host se povezuje sa baznom stanicom ili drugim bežičnim host-om preko bežične komunikacione veze. Različite tehnologije bežičnih veza karakterišu se različitim brzinama prenosa kao i različitim dometom prenosa. Na slici 2 prikazane su karakteristike standarda najpopularnijih bežičnih veza. Slika 1 - Elementi bežične mreže

Slika 2 - Karakteristike veze kod tipičnih bežičnih mrežnih standarda

•

bazna stanica (BS) - ključni je gradivni blok bežične mrežne infrastrukture. Nasuprot bežičnim host-ovima i bežičnim putevima (vezama), BS nema svoj jasno izdiferenciran ekvivalent (tzv.

1

Seminarski rad iz Računarske mreže

BEŽIČNE MREŽE

pandan uređaj) kod ožičenih veza. BS je zadužena za predaju i prijem podataka (tj. paketa) ka ili od bežičnog host-a, kao i za koordinisanu predaju podataka većem broju bežičnih host-ova koji su pridruženi BS-u. Kada se kaže da je bežični host pridružen baznoj stanici tada to znači: (1) host se nalazi u komunikacionom dometu BS-a; i (2) host koristi BS da bi prosledio/primio podatke ka/od neke mreže. Tačke pristupa (Access Points) kod 802.11 bežičnog LAN-a su tipični primeri BS-ova. AP-ovi ne kontrolišu samo pristup medijumu nego deluju i kao mostovi ka drugim bežičnim i ožičenim mrežama. . BS (alternativno nazvana AP) se najčešće povezuje sa nekom većom mrežom (kakve su Internet, javne telefonske mreže, i td.), pa shodno tome i funkcioniše kao spona na nivou veze OSI-ISO modela između bežičnog hosta i ostatka sveta sa kojim taj host komunicira. Za host-ove koji su pridruženi baznoj stanici često kažemo da rade u infrastrukturnom režimu rada (infrastructure mode) jer svi tradicionalni mrežni servisi (dodela adresa i rutiranje) se obezbeđuju od strane mreže na koju je taj host povezan preko BS-a. Kod ad-hoc mreža, bežični host-ovi ne koriste infrastrukturu da bi se povezali. Svaki čvor može direktno da komunicira sa drugim čvorovima, tako da nije potrebno da postoje AP-ovi koji će, ako je potrebno, kontrolisati pristup medijumu. U odsustvu infrastrukture, host-ovi kod ad-hoc mreže moraju sami po sebi da obezbede usluge tipa rutiranje, dodela adresa, transliranje tipa DNS, i td. Zbog prethodno pomenutih funkcija, treba posebno naglasiti da je složenost čvora kod ad-hoc mreže znatno veća od čvora kod infrastrukturno bazirane bežične mreže.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com